

For det første slår den det europæiske værdigrundlag fast, meget, meget klarere end det er i dag i Nicetraktaten.

For det andet introducerer den en fælles udenrigsminister. Det kan være, at vi efter det hollandske udspil kommer til at kalde det noget andet end udenrigsminister, men bare der bliver en funktion, så kan det for os kaldes hvad som helst.

For det tredje styrker den såvel de nationale parlamenter som Europa-Parlamentets rolle, altså giver mere magt til de valgte politikere, og det synes vi er en god ting.

For det fjerde sørger den for en mere effektiv Kommission, og det synes jeg nok i lyset af udvidelserne at der er al mulig grund til at sige er nødvendigt; det er nødvendigt, at vi reducerer antallet af kommissærer.

Det, der så er fuldstændig afgørende, er naturligtvis – og det bliver jo også afgørende i forhandlingerne med Frankrig – at Frankrig må give afkald på at have en kommissær. Det kan man så spørge sig selv om, om man kan komme igennem med, men der er vi meget faste i kødet: Det er en lige ordning, og ellers synes vi, at så må man køre videre med det system, som man nu har i dag.

Som en tilføjelse, jeg vil komme med her, vil jeg sige, at vi får en anden definition af flertal i Ministerrådet, og at vi tager hensyn til befolkningernes størrelse. Vi er tilhængere af denne 1 million underskrifter.

Sidst vil jeg sige, at det jo altså heller ikke gør noget, at vi får en traktat, som er til at læse. Vi betragter det ikke som en grundlæggende dårlig ting, at vi får en traktat, hvor man kan slå op på side 1, og så kan man sådan fortsætte med at læse i et stræk, selv om det ikke er godnatlæsning – det burde det måske være, for mange ville falde i søvn over det. Det vil da alt andet lige blive nemmere at have med at gøre, når vi ikke skal rode rundt mellem de forskellige traktater, som vi gør i dag.

Kl. 16.25

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg kan forstå, at fru Lone Dybkjær er meget enig med det punkt 3, som Tysklands forbundskansler Angela Merkel har sendt, det spørgsmål, som lyder:

Hvordan vurderer De det forslag, som er fremsat af nogle medlemsstater om at benytte den anden terminologi, altså et andet ordvalg, uden

at ændre den juridiske substans med hensyn til bl.a. traktatens navn, betegnelsen fra EU's retsakter og Unionens udenrigsministre?

Jeg kan forstå, at fru Lone Dybkjær synes, at det er en enormt god ting at kalde tingene noget andet, men så i øvrigt bare at køre videre. Det er jo et interessant synspunkt.

Det, som jeg vil sige, er: Én ting er, at den fortolkning, man har af grundlovens § 20, er fuldstændig absurd, nemlig at det ikke skulle være suverænitetsafgivelse, at man ændrer på stemmevægte. En anden ting er, at uanset om der måtte være tale om suverænitetsafgivelse eller ej i snæver juridisk forstand, sådan som man har valgt at fortolke det, er der jo stadig mulighed for at udskrive en folkeafstemning. Hvorfor synes fru Lone Dybkjær ikke, at det er en god idé at inddrage befolkningen, når nu befolkningen ikke fik en folkeafstemning i første omgang?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

For det første vil jeg sige, at jeg ærlig talt ikke synes, at det ord forfatningstraktat på noget tidspunkt har været et godt ord. Nu sad jeg jo med i det forberedende arbejde og ved, at det var formand Giscard D'Estaings ønske, at det skulle hedde forfatningstraktat, fordi han så USA for sig, men det, vi har, er jo bare en ændringstraktat, det er jo ikke nogen forfatningstraktat. Det er en traktat mellem selvstændige lande, og der ved er det bare en traktat, som man så har valgt at give et navn, der bestemt ikke har været særlig godt.

Om man kalder det en udenrigsminister eller ej, vil jeg sige, at jeg er ret ligeglad med, bare vi får funktionen. Vi siger jo ærligt, hvad det handler om. Man kan kalde direktiverne for lovforslag og sådan noget, ja, det kan man gøre, som man vil – helt ærligt, det er ikke afgørende for os. Jeg synes, det er nogle underlige ting, som hr. Rune Lund trækker frem på den måde for at beskyldte os for ikke at være ærlige om det her.

Så vil jeg godt sige om folkeafstemninger: Vi har den holdning; vi er bare ikke enige med Enhedslisten om, at man altså ikke skal have folkeafstemning om det her, medmindre der er en § 20-sag.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Grunden til, at det her spørgsmål 3 fra Angela Merkel er lidt interessant, er jo, at spørgsmålet går ud på, om man med et andet ordvalg kan